

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28959

гр. София, 17.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 32 състав, в
закрито заседание на 17.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разглежда дело номер **8790** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на К. М. Ц. срещу заповед за прилагане на принудителна административна
мярка (ЗПАМ) № 26-4332-003445/09.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор от отдел
„Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи. Със заповедта на
жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) на основание чл. 171, т.
1, б. з) г) от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). В жалбата е направено искане за спиране
на изпълнението на заповедта поради това, че му причинява значителни неблагоприятни
последиви, тъй като изпълнението на трудовите му задължения е пряко и изцяло обвързано с
правото му да управлява моторно превозно средство (МПС). Посочва и, че причината за
дерегистрацията на МПС – липса на валидна застраховка "Гражданска отговорност", вече е
отстранена.

Издателят на оспорения акт не е изразил становище по искането.

След като обсъди доводите, изложени в последното и приложените писмени доказателства,
съдът в настоящия състав приема, че искането е допустимо, а разгледано по същество – и
основателно.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с
мотивирана заповед. Подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна
мярка - чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Посочва се в мотивите на определение № 7452/03.07.2026 г. по адм. д.
№ 6621/2026 г. на Върховния административен съд, VII отделение, че: „В ЗДвП не са предвидени
основания за спиране на допуснатото предварително изпълнение, поради което следва да намерят
приложение общите норми на чл. 166, ал. 2 и 4 от АПК. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК
допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон
/каквто е случая – чл. 172, ал. 6 от ЗДвП/, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен
контрол, може по искане на оспорващия, да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от
АПК. Съгласно последната разпоредба съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то

би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране на актове по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, а и дали са налице нови обстоятелства за спиране на изпълнението. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства, както и за въздействието им върху правната сфера на адресата на акта, е на оспорващия. [...] Разпореждането за предварително изпълнение (в т. ч. и допуснатото по закон) не може да съществува самостоятелно – то обслужва ефикасността на основния акт, като позволява той да породи правни последици преди окончателното му влизане в сила. Целта на допуснатото предварителното изпълнение е защитата на обществения интерес, а именно когато е наложително същият да бъде изпълнен, да породи последиците си преди влизането в сила, като при допуснато предварително изпълнение по силата на самия закон, законодателят е презюмирал наличието на такъв надделяващ обществен интерес, който следва да бъде охранен. Видно е, че в първоинстанционното производство е представена полица за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, [...] с което са отстранени неблагоприятните последици от извършеното нарушение. Предвид това и на основание чл. 143, ал. 10 ЗДвП прекратената регистрация на пътното превозно средство е възстановена служебно след извършване на нарушението, за което е приложена процесната ПАМ. След като регистрацията на МПС е възстановена, предварителното изпълнение на мярката, до решаване на спора по същество, единствено уврежда правната сфера на жалбоподателя, а не допринася за защита на обществения интерес“. Безпротиворечиво е възприето в съдебната практика, че при тези обстоятелства предварителното изпълнение на оспорения акт би могло да доведе до настъпването за жалбоподателя на значителна или трудно поправима вреда, несъразмерна с противопоставимия ѝ защитен обществен интерес по силата на законово допуснатото предварително изпълнение; съответно, налице е основание по чл. 166, ал. 4 АПК, във връзка с чл. 166, ал. 2 АПК за спиране предварителното изпълнение на акта.

Видно от представената застрахователна полица № BG/22/126002322288, сключена на 05.07.2026г., тя има за предмет застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, със срок до 04.07.2027г., за МПС рег. [рег.номер на МПС] , за което е била постановена процесната ЗПАМ. Поради това и с оглед изложените по-горе съображения, искането за спиране изпълнението на оспорения акт е основателно. Така мотивиран и на основание чл.166, ал.2 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА изпълнението на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003445/09.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор от отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, до постановяване на окончателен съдебен акт по оспорването ѝ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: